

Zbiór Orzeczeń

WYROK SĄDU DO SPRAW SŁUŻBY PUBLICZNEJ
UNII EUROPEJSKIEJ (trzecia izba)
z dnia 24 kwietnia 2013 r.

Sprawa F-96/12

Laurent Demeneix
przeciwko
Komisji Europejskiej

Służba publiczna — Konkurs otwarty — Nieumieszczenie na liście rezerwy kadrowej —
Warunek dotyczący doświadczenia zawodowego — Zakres uznania

Przedmiot: Skarga wniesiona na podstawie art. 270 TFUE, znajdującego zastosowanie do traktatu EWEA na mocy jego art. 106a, w której L. Demeneix żąda stwierdzenia nieważności decyzji komisji konkursów otwartych EPSO/AD/206/11 (AD 5) i EPSO/AD/207/11 (AD 7) w sprawie nieumieszczenia go na liście rezerwy kadrowej sporządzonej w celu naboru administratorów w grupie zaszeregowania AD 7 w dziedzinie audytu, oraz zadośćuczynienia krzywdzie poniesionej z racji popełnionej w ten sposób niezgodności z prawem.

Orzeczenie: Skarga zostaje oddalona. Laurent Demeneix pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Komisję Europejską.

Streszczenie

1. Urzędnicy — Konkurs — Konkurs przeprowadzany w oparciu o świadectwa posiadanych kwalifikacji oraz egzaminy — Warunki dopuszczenia — Ustalenie w ogłoszeniu o konkursie — Ocena doświadczenia zawodowego kandydatów przez komisję konkursową — Kontrola sądowa — Granice (regulamin pracowniczy, załącznik III, art. 2)

2. Skargi urzędników — Skarga na decyzję w sprawie nieumieszczenia na liście rezerwy kadrowej konkursu — Możliwość powołania się na nieprawidłowość ogłoszenia o konkursie w celu zakwestionowania nieumieszczenia na liście — Przesłanki (regulamin pracowniczy, art. 91)

1. Komisja konkursowa jest zobowiązana ocenić w każdym poszczególnym przypadku, czy doświadczenie zawodowe opisane przez kandydata odpowiada poziomowi wymaganemu w ogłoszeniu o konkursie. Komisji konkursowej przysługuje w tym względzie szeroki zakres uznania w ramach przepisów regulaminu pracowniczego dotyczących postępowania konkursowego, jeśli chodzi o ocenę zarówno charakteru i długości wcześniejszego doświadczenia zawodowego kandydatów, jak i mniej lub bardziej ścisłego związku tego doświadczenia z wymogami stanowiska do obsadzenia. Tym samym w ramach kontroli zgodności z prawem Sąd powinien ograniczyć się do sprawdzenia, czy nie popełniono oczywistego błędu przy korzystaniu ze swobodnego uznania. W ramach tej kontroli sąd

Unii powinien mieć na uwadze, że to biorący udział w konkursie kandydat jest obowiązany dostarczyć komisji konkursowej wszystkie informacje i dokumenty, które w jego ocenie są przydatne do rozpatrzenia jego kandydatury, aby umożliwić komisji konkursowej sprawdzenie, czy spełnia on warunki określone w ogłoszeniu o konkursie, zwłaszcza jeżeli został on do tego wyraźnie i formalnie wezwany. Komisja konkursowa, orzekając w przedmiocie dopuszczenia kandydatów do udziału w konkursie lub ich odrzucenia, jest więc uprawniona do ograniczenia swego badania wyłącznie do zgłoszeń i załączonych do nich dokumentów.

Ponadto, zważywszy na szeroki zakres uznania przysługujący komisji konkursowej, aby wykazać, że popełniła ona oczywisty błąd w ocenie stanu faktycznego, dający podstawę do stwierdzenia nieważności wydanej decyzji, dowody, które obowiązany jest przedstawić skarżący, muszą wystarczyć do pozbawienia wiarygodności dokonanej przez administrację oceny.

(zob. pkt 42–45)

Odesłanie:

Trybunał: sprawa 225/87 Belardinelli i in. przeciwko Trybunałowi Sprawiedliwości, 12 lipca 1989 r., pkt 13, 24

Sąd Pierwszej Instancji: sprawa T-133/89 Burban przeciwko Parlamentowi, 20 czerwca 1990 r., pkt 31, 34; sprawa T-380/94 AIUFFASS i AKT przeciwko Komisji, 12 grudnia 1996 r., pkt 59; sprawy połączone T-357/00, T-361/00, T-363/00 i T-364/00 Martínez Alarcón przeciwko Komisji, 13 marca 2002 r.; sprawa T-145/02 Petrich przeciwko Komisji, 25 marca 2004 r., pkt 37; sprawa T-289/03 BUPA i in. przeciwko Komisji, 12 lutego 2008 r., pkt 221

Sąd do spraw Służby Publicznej: sprawa F-53/07 Iordanova przeciwko Komisji, 25 listopada 2008 r., pkt 34 i przytoczone tam orzecznictwo; sprawa F-63/11 Macchia przeciwko Komisji, 13 czerwca 2012 r., pkt 49, odwołanie w toku przed Sądem Unii Europejskiej, sprawa T-368/12 P

2. O ile skarżący ma prawo wnieść w wyznaczonym terminie skargę bezpośrednią na ogłoszenie o konkursie, gdy stanowi ono decyzję organu powołującego wywołującą niekorzystne dla niego skutki w rozumieniu art. 90 i 91 regulaminu pracowniczego, o tyle nie powoduje to po jego stronie utraty z powodu przekroczenia terminu prawa do wniesienia skargi na decyzję w sprawie niedopuszczenia go do konkursu tylko dlatego, że nie zaskarżył ogłoszenia o konkursie w stosownym czasie. Kandydat biorący udział w konkursie nie może bowiem zostać pozbawiony prawa zakwestionowania wszelkich aspektów, w tym także tych, które zostały określone w ogłoszeniu o konkursie, zasadności indywidualnej decyzji podjętej w stosunku do niego na podstawie warunków określonych w tym ogłoszeniu, ponieważ dopiero ta decyzja wykonawcza indywidualizuje jego sytuację prawną i pozwala mu dowiedzieć się w sposób pewny, jak i w jakim zakresie jego interesy indywidualne zostały naruszone. Skarżący może więc przy okazji skargi na późniejsze akty podnieść nieprawidłowość aktów wcześniejszych, mających z nimi ścisły związek.

Natomiast w sytuacji braku ścisłego związku między samym uzasadnieniem zaskarżonej decyzji a zarzutem opartym na podnoszonej nieprawidłowości niezaskarżonego w odpowiednim czasie ogłoszenia o konkursie zarzut taki powinien być uznany za niedopuszczalny z uwagi na bezwzględne przeszkody procesowe dotyczące terminu do wniesienia skargi, od których w takiej sytuacji nie może być odstępstwa bez naruszenia zasady pewności prawa.

(zob. pkt 59, 60)

Odesłanie:

Trybunał: sprawa 294/84 Adams i in. przeciwko Komisji, 11 marca 1986 r., pkt 17; sprawa C-448/93 P Komisja przeciwko Noonan, 11 sierpnia 1995 r., pkt 17 i przytoczone tam orzecznictwo

Sąd Pierwszej Instancji: sprawa T-60/92 Noonan przeciwko Komisji, 16 września 1993 r., pkt 21, 23 i przytoczone tam orzecznictwo; sprawa T-256/01 Pyres przeciwko Komisji, 15 lutego 2005 r., pkt 19; sprawa T-293/03 Giuliotti przeciwko Komisji, 31 stycznia 2006 r., pkt 42